

Barfomhed med Hensyn til Gageforsluds-Bevilling, som allerede for Tiden finder Sted, og som har været meget strengt iagttaget lige siden Krigens Udbrud i 1848. Skjøndt Regjeringen for Diebliffet ifølge Kongl. Bestemmelser, der forsaavidt de ere Lovbestemmelser, indeholde fuldkommen Bemyndigelse for Regjeringen i saa Henseende, er berettiget til at anvise Qvartalsgager forud uden nogen Indskrænkning, er dette dog ingenlunde skeet; men der er anvendt den største Strengthed navnlig efter Krigens Udbrud. Der er ikke anvist Qvartalsgagerforslud til nogen Embedsmand, som blot havde saadanne taalelige Indtægter, at man kunde antage, at han nogenlunde selv kunde hjælpe sig ud af Forlegenheden, men der er ordentligviis kun anvist Gageforslud til underordnede Officianter, hvis Forbindelser ikke satte dem istand til at skaffe sig Penge ad privat Veie, naar de ere i Forlegenhed og hvis Indtægter ere saaledes, at de staae nærmere egentlig Trang, naar noget Uforudseet tilføder dem. Den ærede Drdsfører har antydet, at det maatte være at foretrække, hvad der ogsaa væsentlig har foresvævet en Deel af Udvalgets Medlemmer, at Regjeringen bemyndiges til at træffe andre Foranstaltninger, hvorved Embedsstanden kunde hjælpes paa den Maade, som Regjeringens Lovudkast har tilfigtet. Det er saaledes antydet af den ærede Drdsfører, at man kunde indeholde Noget af vedkommende Embedsmands Gage, for at oplægge det som Sparepenge for dem, til dermed at imødegaae uforudseelige Omstændigheder, og ved at Regjeringen vilde oprette Laaneforeninger, og den ærede Drdsfører har ogsaa troet at burde udtale, at han idetmindste for sit Vedkommende kunde være tilbøielig til at samtykke i, at der fra Rigsdagens Side bevilgedes Forslud til saadanne Laane-Indretninger. Jeg skal vistnok aldeles ikke benægte, at det Diemed, som er tilfigtet ved Lovudkastets § 5 Nr. 1, kan naaes paa flere Maader. Det er overhovedet Tilfældet ved de fleste Pengebevillinger, at de Diemed, som derved tilfigtet opnaaet, kunne opnaaes ad andre Veie. Men jeg vil dertil bemærke, at jeg meget tvivler paa, at det vil være let at iværksætte de Foranstaltninger, som den ærede Drdsfører antydede. Den simpleste

Maade vilde uden Tvivl være den, at indeholde Noget af vedkommende Embedsmands Gage, og det synes, at det vilde være let at iværksætte, naar Regjeringen fik Bemyndigelse til at udbetale alle Gager maanedlig prænumerando, istedetfor at den hidtil har udbetalt dem postnumerando, forsaavidt vilde det være den simpleste Maade, da man blot kunde foranstalte, at vedkommende Embedsmand, som udbetale Gagerne, indeholdt en Deel deraf og opførte det paa Enhvers Konto i Sparekassen, indtil de paatrængende Omstændigheder vare tilfede, for hvis Skyld saadanne Opbeparelser skulde finde Sted. Det er imidlertid aabenbart, at, naar en saadan Foranstaltning ikke skulde være en frivillig Sag og afhænge af vedkommende Betjente selv, saa maa det normeres ved en almindelig Lovbestemmelse, som ikke blot forekriver, hvor stor en Deel af Gagen efter en vis Scala, der skal afdrages, og hvor disse Afdrag skulle gjøres rentebringende, men fremdeles indeholder efter hvilke Regler de opsparede Penge igjen skulle udbetales. Jeg skal ikke videre forfølge denne Tanke, jeg har kun tilladt mig kortelig at antyde det, forat vise, at Sagen ingenlunde er saa simpel, at det vilde være Regjeringen muligt at lade den træde i Live, naar man nægter Regjeringens Bemyndigelse til Gageforslud og har henviist til saadanne Foranstaltninger. Hvad nu de egentlige Laaneforeninger imellem Embedsmænd angaaer, da er det heller ikke let at bringe saadanne istand. Jeg troer, at Creditforeningernes Historie heri Landet viser, at det ingenlunde er nogen let Sag, og det turde maastee være vanskeligere at bringe saadanne Foreninger istand mellem Embedsmænd, end det er med Hensyn til faste Eiendomme, og i særdeleshed da her ikke er Spørgsmaal om betingelsesviis at give Concessjoner, men der er Tale om tvungne Laaneforeninger for Embedsmændene. Jeg troer i Almindelighed ikke, at enten Embedsstanden eller endnu mindre Rigsdagen vil være tilbøielig til at gaae ind paa saadanne Laaneforeninger i det Diebliff, da man ikke kan være sikker paa, at saadanne Foreninger vil blive oprettede og det meget snart; thi da vil Regjeringen savne det væsentligste Middel i administrativ Henseende,